Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-421
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. D.P. van Strien, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 14 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 12 mei 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Hypotheek en overlijdensrisicoverzekering. Hoewel Consument de verzekering heeft afgesloten ter meerdere zekerheid van de aflossing van de hypotheek, is de Bank bij het afsluiten van de Verzekering niet als tussenpersoon opgetreden. De door de Bank jegens Consument in acht te nemen zorgplicht strekt daarom niet zover dat de Bank Consument, op directe of indirecte wijze, aan het bestaan van de aan de Bank verpande overlijdensrisicoverzekering moet herinneren. Dat het gebruikelijk is dat een hypotheekverstrekker de verzekeraar informeert over het vervallen van een pandrecht op een overlijdensrisicoverzekering na volledige aflossing van een hypothecaire geldlening, houdt nog niet in dat de hypotheekverstrekker in zijn verhouding tot de hypotheek-nemer een zorgplicht schendt door dit niet te doen. Klacht ongegrond.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken en de daarbij behorende bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op dit verweerschrift; en
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

De Commissie heeft vastgesteld dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak zal daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. De Klacht

Wat is er gebeurd?

2.1 In 2003 heeft Consument bij de Bank een hypothecaire geldlening afgesloten met leningnummer [nummer 1] (hierna: "de Hypotheek").

Ter meerdere zekerheid van aflossing van deze geldlening, heeft Consument aan de Bank de rechten voortvloeiend uit een overlijdensrisicoverzekering verpand. Het gaat om de overlijdensrisicoverzekering met polisnummer [X], die is afgesloten bij Het Hooge Huys (thans Reaal) (hierna: "de Verzekering"). De Verzekering heeft als ingangsdatum 20 mei 1999 en als einddatum 20 mei 2029.

2.2 Voorafgaand aan de verpanding in 2003, was de Verzekering verpand aan een hypothecaire geldlening met leningnummer [nummer 2]. Deze was eveneens afgesloten bij de Bank, in mei 2000.

2.3 Hypotheek Visie Utrecht is als tussenpersoon opgetreden bij het afsluiten van de Verzekering.

2.4 De Hypotheek is op 3 mei 2005 geheel afgelost. De Bank heeft op dat moment geen bericht aan de verzekeraar gestuurd dat het pandrecht was geëindigd.

2.5 Bij akte van 16 november 2004 heeft Consument de Verzekering verpand aan Obvion, ter meerdere zekerheid van de aflossing van de hypothecaire geldlening die Consument bij Obvion is aangegaan. Deze hypothecaire geldlening is per 12 april 2012 afgelost. Obvion heeft de verzekeraar bij brief van 14 april 2012 hiervan bericht.

Vordering en Klacht

2.6 Consument vordert vergoeding van een bedrag van € 7.351,68, vermeerderd met de sinds 1 juni 2005 vervallen wettelijke rente. Het gevorderde bedrag bestaat uit de sinds de aflossing van de Hypotheek vervallen verzekeringspremies.

2.7 De Bank heeft verzuimd de verzekeraar zoals te doen gebruikelijk, op de hoogte te stellen van de aflossing van de Hypotheek in 2005, althans heeft verzuimd de verpanding stop te zetten. Indien De Bank dit wel had gedaan dan had de verzekeraar contact met Consument gezocht over de Verzekering, aldus Consument. Omdat deze op last van de Bank was afgesloten vanwege de Hypotheek, had Consument de Verzekering beëindigd.
De Bank stelt dat de verpanding reeds met het aflossen van de Hypotheek is geëindigd, maar dat neemt volgens Consument niet weg dat de verzekeraar de Verzekering pas kon stopzetten na bericht van de Bank.

Verweer

2.8 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. Beoordeling

3.1 De Commissie moet beoordelen of Consument de Bank kan aanspreken voor de premies die hij sinds de datum van aflossing van de Hypotheek heeft betaald voor de Verzekering, omdat de Bank heeft verzuimd een bericht aan de verzekeraar te sturen dat het pandrecht op de Verzekering vervallen is.

3.2 Consument stelt zich op het standpunt dat de verzekeraar bij ontvangst van een bericht van de Bank contact op had genomen met Consument om te vragen wat er met de Verzekering moet gebeuren. In dat geval had Consument de Verzekering opgezegd. De Commissie leest de klacht zo dat Consument van oordeel is dat de Bank Consument – op directe ofwel indirecte wijze – had moeten waarschuwen dat er na aflossing van de Hypotheek nog een overlijdensrisicoverzekering actief was en dat deze niet automatisch zou worden stopgezet.

3.3 De Bank doet een beroep op de klachtplicht, neergelegd in artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek. Deze klachtplicht houdt in dat een schuldeiser (Consument) op een gebrek in een prestatie geen beroep meer kan doen, indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijze had moeten ontdekken, bij de schuldenaar (de Bank) heeft geprotesteerd. De Bank stelt in dit verband dat Consument na de aflossing van de Hypotheek nog 14 jaar premie voor de Verzekering heeft betaald en dat deze premiebedragen van zijn bankrekening werden afgeschreven. Consument had zich daarom veel eerder moeten realiseren dat hij nog een overlijdensrisicoverzekering had en hij had daarover ook al veel eerder kunnen en moeten klagen, aldus de Bank. Verder heeft de huidige geldverstrekker van Consument, Obvion, in 2005 en 2012 contact gehad met de verzekeraar over de Verzekering en zou Consument in 2018 zelf met de verzekeraar contact hebben gehad over de Verzekering. Consument was er al deze momenten van op de hoogte dat hij nog premie betaalde voor de Verzekering en had daarom volgens de Bank veel eerder dan 2019 moeten klagen.

3.4 Dit beroep op de klachtplicht slaagt niet. Consument verwijt de Bank verzekeraar, en daarmee indirect Consument, niet te hebben geïnformeerd van het vervallen van het pandrecht in 2003. Consument heeft de Verzekering in 2004 weer kunnen verpanden en hoefde op dat moment dus niet op de hoogte te zijn van de omstandigheid dat de Bank in 2003 geen afpandingsbericht aan de verzekeraar had verzonden. Verder is niet gebleken dat Consument nadat Obvion het afpandingsbericht in 2012 had verzonden, door de verzekeraar is geïnformeerd dat de Verzekering volgens de administratie van de verzekeraar nog verpand was aan de Bank. Verder heeft Consument aangevoerd dat de verzekering waarover in 2018 contact is geweest met de verzekeraar, een nieuwe overlijdensrisicoverzekering is, die gekoppeld is aan de huidige hypotheek van Consument.

Consument stelt ten slotte niet eerder dan 7 mei 2019 te hebben geconstateerd dat hij nog premie voor de Verzekering betaalde omdat hij en zijn partner in de veronderstelling verkeerden dat de nieuwe overlijdensrisicoverzekering die zij bij de verzekeraar hadden afgesloten, bestond uit twee aparte overlijdensrisicoverzekeringen, waarvoor zij beide premie betaalden. Op 7 mei 2019 bleek dat maar één verzekering aan de huidige hypotheekverstrekker was verpand, aldus Consument. De Commissie constateert dat Consument blijkens het klachtdossier op 7 mei 2019 met de verzekeraar contact heeft gehad over de Verzekering en acht aannemelijk dat Consument er op dat moment van op de hoogte raakte dat nog een pandrecht van Rabobank geadministreerd was bij de verzekeraar. De Commissie gaat daarom over tot de inhoudelijke beoordeling van de klacht.

3.5 Daarbij stelt de Commissie voorop dat de rechtsverhouding tussen Consument en de Bank in de eerste plaats wordt bepaald door de inhoud van de tussen hen gesloten overeenkomst, de daarbij behorende voorwaarden en de toepasselijke wet- en regelgeving.

3.6 De Bank is de aanbieder van de door Consument afgenomen hypothecaire geldlening. Hoewel Consument de Verzekering heeft afgesloten ter meerdere zekerheid van de aflossing van de Hypotheek, is de Bank bij het afsluiten van de Verzekering niet als tussenpersoon opgetreden. De door de Bank jegens Consument in acht te nemen zorgplicht strekt daarom niet zover dat de Bank Consument, op directe of indirecte wijze, aan het bestaan van de aan de Bank verpande overlijdensrisicoverzekering moet herinneren. Dat het gebruikelijk is dat een hypotheekverstrekker de verzekeraar informeert over het vervallen van een pandrecht op een overlijdensrisicoverzekering na volledige aflossing van een hypothecaire geldlening, houdt nog niet in dat de hypotheekverstrekker in zijn verhouding tot de hypotheeknemer een zorgplicht schendt door dit niet te doen. De klacht van Consument is dan ook niet gegrond.

3.7 De Commissie wijst er voorts op dat Consument vanaf 2004 een tweede pandrecht op de Verzekering heeft gevestigd ten behoeve van Obvion, welk pandrecht na de aflossing van de Hypotheek in 2005 in ieder geval nog tot 2012 ter meerdere zekerheid van de bij Obvion lopende hypothecaire geldlening heeft gediend. Had de Bank in 2005 een afpandbericht naar de verzekeraar gestuurd, dan dit er niet noodzakelijkerwijs toe geleid dat Consument de Verzekering op had kunnen zeggen. Ook om deze reden moet de vordering van Consument worden afgewezen.

4. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.